

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/27/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010141
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715010141.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného B. L., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 07. 09. 2015 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný B. L.L., nar. XX.XX.XXXX vo Q., trvale bytom Q., adresa na doručovanie písomností Q., R. A. XX,

uznáva sa za vinného, preto že

aj napriek tomu, že mu bola rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/174/2010-25 zo dňa 23.06.2010, právoplatným dňa 06.07.2010 uložená povinnosť prispievať na výživu mal. Q. L., nar. XX.XX.XXXX sumou 50.- Eur mesačne počnúc dňom 01.01.2010 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa R. L., nar. XX.XX.XXXX, si túto svoju zákonnú povinnosť v meste Q., okres Q. a na iných miestach v období od 01.10.2012 do 07.09.2015 riadne a včas neplnil, keď výživné zaplatil riadne len v mesiacoch november a december 2012, jún, august až december 2013, jún, august, september, november 2014, t.j. celkovo zaplatil na výživné sumu 550,- Eur, pričom v období od 08.08.2013 do 31.01.2014 bol zamestnaný v spol. 1. SPS Services, s.r.o., od 17.12.2013 do 08.04.2014 bol zamestnaný v spol. Kopast, s.r.o. a od 09.04.2014 je zamestnaný v spol. SL Slovakia, a.s., teda mal pravidelný príjem z pracovnej činnosti, čím týmto svojím konaním spôsobil dlh na výživnom,
- voči oprávnenej R. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., N. T. XXX/X (za obdobie od 01.10.2012 do 17.06.2014) v výške 550,- Eur,
- voči oprávnenej Q. L., nar. 18.06.1996, trvale Q., N. T. XXX/X (za obdobie od 18.06.2014 do 07.09.2015) vo výške 550,- Eur,
a tak konal, hoci bol rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 14/2012 zo dňa 21.09.2012 právoplatným dňa 21.09.2012 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a spáchal čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 24. 02. 2015 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/297/14/6611 obžalobu na B. L. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný B. L. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Po tomto vyhlásení obžalovaný kladne odpovedal na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prokurátorka preto v súlade s § 257 ods. 6 Trestného poriadku navrhla vyhlásenie obžalovaného prijať. Vzhľadom na súhlasné stanovisko prokurátorky súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný nepoprel spáchanie skutku nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody, alebo o ochrannom opatrení.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: fotokópie poštových poukazov (č.l. 56 - 57, 62), odpovede zamestnávateľov a pracovné posudky (č.l. 77 - 79), správa o povesti (č.l. 80), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 81), poštový poukaz na sumu 100,- Eur (č.l. 103), uznesenie KR PZ BB o odmietnutí trestného oznámenia (č.l. 104).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola vzhľadom na jej vyhlásenie na hlavnom pojednávaní nepochybná, navyše potvrdená aj listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, súd preto vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovat' iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania, alebo hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný B. L. svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného Ivana Kačičku prihladol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, preto pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona musel znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody v uvedenom prípade potom predstavuje 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že v roku 2013 sa dopustil jedného priestupku. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti 2 krát súdne trestaný, pričom v jednom prípade sa na neho hľadá, ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/14/2012 zo dňa 21. 09. 2012, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, do 21. 03. 2014.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Za čas spáchania pokračovacieho trestného činu alebo hromadného trestného činu, alebo trvaceho trestného činu, ktorý tvorí jediný skutok, sa považuje čas (moment) ukončenia trestného činu, to znamená okamih, kedy bol ukončený posledný útok, posledný čiastkový čin (k tomu pozri bližšie rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Tz/3/2002 zo dňa 10. 06. 2002). Pri zanedbaní povinnej výživy ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa, alebo v prípade podania odvolania až do momentu, kedy sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu. Trestný čin je spáchaný okamihom jeho dokonania.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný síce začal páchať časť skutku v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, okamihom jeho dokonania v zmysle Trestného zákona je ale okamih vyhlásenia rozsudku prvého stupňa, prípadne odobratie sa súdu druhého stupňa na záverečnú poradu. Preto bolo možné v tomto prípade postupovať v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 18mesiacov, pričom výkon tohto trestu podmienenčne odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 2 rokov. Uvedený trest je podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovaného. Súd pri určovaní výmery trestu a výmery skúšobnej doby prihladol na čas, po ktorý obžalovaný neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ako aj na výšku zameškaného výživného, ako aj to, že v minulosti sa už prečinu zanedbania povinnej výživy dopustil, a jeho konanie sa napriek právoplatnému odsúdeniu opakovalo. Súd tiež prihladol na to, že obžalovaný

prejavil snahu uhradiť zameškané výživné, ale mal byť okradnutý, o čom svedčí aj uznesenie o odmietnutí trestného oznámenia, ktoré predložil súdu. Súd zároveň uložil obžalovanému aj povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona, a to zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.